

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 18 lipca 1962 r.

Nr 3

TREŚĆ:

PUBLIKACJE AKTÓW USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH

	Str.
Poz. 10 — Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1962 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. Nr. 41 poz. 189)	1
11 — Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lipca 1962 r. w sprawie ubezpieczenia członków straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków (Dz. U. Nr. 43 poz. 206).	5
12 — Zarządzenie Nr. 28 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 marca 1962 r. w sprawie zasad udzielania zwolnień od pracy członkom ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych zatrudnionym w zakładach pracy (Monitor Polski Nr. 28 poz. 117)	6
13 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1962 r. w sprawie przyznania niektórych ulg w świadczeniach na fundusz gromadzki (Monitor Polski Nr. 38 poz. 180).	6
14 — Zarządzenie Nr. 100/62 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 maja 1962 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia kierowców Korpusu Technicznego Pożarnictwa za pełnienie czynności nie wchodzących w zakres ich normalnych obowiązków	7

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 czerwca 1962 r.

w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr. 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr. 20, poz. 120),
- 2) o zarządzających obiektami — należy przez to rozumieć właścicieli, administratorów lub użytkowników obiektów oraz kierowników jednostek zarządzających obiektami,
- 3) o resortowej służbie przeciwpożarowej — należy przez to rozumieć członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnionych w głównych inspektoratach i inspektoratach ochrony przeciwpożarowej resortów, w których została powołana resortowa służba przeciwpożarowa na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy.

§ 2. 1. Rozporządzenie normuje wykonywanie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego we wszystkich obiektach państwowych, spółdzielczych, prywatnych i innych, z wyjątkiem obiektów wojskowych, zakładów karnych i podziemnych zakładów górniczych.

2. Kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach zajmowanych przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw obcych, szefów i cudzoziemski personel tych przedstawi-

cielstw i urzędów, a także przez inne instytucje i osoby korzystające z przywilejów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, można przeprowadzać wyłącznie za zgodą szefów tych przedstawicielstw, urzędów i instytucji.

§ 3. Kontrola stanu bezpieczeństwa pożarowego polega na sprawdzeniu stanu obiektów w zakresie ich dostosowania do wymagań przepisów przeciwpożarowych, przy uwzględnieniu zagrożenia pożarowego życia i mienia mogącego wystąpić przy pełnej działalności funkcjonalnej obiektów.

§ 4. 1. Kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzają:

- 1) przeciwpożarowe zespoły kontrolne powoływane przez prezydów właściwych (gromadzkich, osiedlowych, miejskich, a w miastach podzielonych na dzielnice — dzielnicowych) rad narodowych,
- 2) resortowe służby przeciwpożarowe,
- 3) komendy straży pożarnych.

2. Dla kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach użyteczności publicznej, w których występuje szczególne zagrożenie pożarowe, oraz w innych uzasadnionych przypadkach mogą być z urzędu lub na wniosek zainteresowanych urzędów, instytucji i przedsiębiorstw powoływane przez prezydów rad narodowych stopnia powiatowego lub wojewódzkie-

go albo ministerstwa (urzędy centralne) doraźne komisje.

§ 5. 1. Przeciwpowarowe zespoły kontrolne przeprowadzają kontrolę stanu bezpieczeństwa powarowego w budynkach mieszkalnych i gospodarczych oraz w drobnych zakładach handlowych i usługowych na obszarze gromad i osiedli, a także w gospodarstwach rolnych w miastach.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy obiektów i gruntów pozostających w użytkowaniu państwowych gospodarstw rolnych i rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

3. Każdy przeciwpowarowy zespół kontrolny powinien składać się co najmniej z trzech osób. Do uczestnictwa w zespołach kontrolnych należy powoływać w zależności od warunków miejscowych przedstawicieli prezydium właściwej rady narodowej, Milicji Obywatelskiej, ochotniczych straży powarowych i innych organizacji społecznych działających na obszarze objętym kontrolą. Członkowie zespołów kontrolnych powinni posiadać znajomość przepisów przeciwpowarowych.

4. Komendy straży powarowych obowiązane są do szkolenia przeciwpowarowych zespołów kontrolnych, zaopatrywania ich w instrukcje przeciwpowarowe i inne materiały niezbędne przy przeprowadzaniu kontroli oraz do nadzoru fachowego nad tymi zespołami. Ponadto komendy straży powarowych obowiązane są zapewnić pomoc w organizowaniu przeciwpowarowych zespołów kontrolnych.

§ 6. 1. Resortowa służba przeciwpowarowa przeprowadza kontrole stanu bezpieczeństwa powarowego w obiektach jednostek organizacyjnych tego resortu, w którym została powołana.

2. Ponadto służba przeciwpowarowa resortu żegluga może przeprowadzać kontrole stanu bezpieczeństwa powarowego również we wszelkich innych obiektach położonych na obszarze morskich portów i przystani objętych terytorialnym zasięgiem urzędów morskich.

§ 7. Komendy straży powarowych obowiązane są przeprowadzać kontrole stanu bezpieczeństwa powarowego w obiektach nie objętych kontrolą przeciwpowarowych zespołów kontrolnych i resortowych służb przeciwpowarowych, a ponadto mają prawo do przeprowadzania takich kontroli we wszystkich obiektach z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu § 2 ust. 1.

§ 8. Pracownicy komend straży powarowych i resortowej służby przeciwpowarowej delegowani do przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa powarowego w określonych obiektach powinni posiadać znajomość wymagań w zakresie zabezpieczenia przeciwpowarowego w tych obiektach.

§ 9. 1. Osobom delegowanym do przeprowadzenia kontroli stanu bezpieczeństwa powarowego przez komendy straży powarowych i właściwe jednostki resortowe organy te wydają upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Przeciwpowarowym zespołom kontrolnym upoważnienia wydają przewodniczący prezydium właściwych rad narodowych według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Osoby i zespoły, o których mowa w ust. 1, mają prawo do:

- 1) wstępu na teren obiektów kontrolowanych,
- 2) żądania informacji i wyjaśnień w zakresie objętym kontrolą od osób zarządzających obiektami lub zatrudnionych na terenie obiektów.

3. Przepis ust. 2 nie zwalnia od obowiązków wynikających z przepisów o zabezpieczeniu tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 10. 1. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych przeciwpowarowy zespół kontrolny lub osoba delegowana do przeprowadzania kontroli przeciwpowarowej zawiadamia zarządzającego obiektem o wszczęciu kontroli, okazując mu upoważnienie, o którym mowa w § 9 ust. 1. Zarządzający obiektem obowiązany jest ułatwić przeprowadzenie kontroli.

2. Kontrolę przeciwpowarową przeprowadza się w obecności zarządzającego obiektem lub osoby przez niego upoważnionej; niezgłoszenie się ich do uczestniczenia w kontroli nie stanowi jednak przeszkody do jej przeprowadzenia.

§ 11. Osoby przeprowadzające kontrolę obowiązane są zapoznać się z wynikami poprzednich kontroli stanu bezpieczeństwa powarowego w kontrolowanych obiektach.

§ 12. 1. Z czynności kontrolnych sporządza się protokół w potrzebnej ilości egzemplarzy, z których jeden doręcza się zarządzającemu obiektem lub osobie przez niego upoważnionej za pokwitowaniem bezpośrednio po zakończeniu kontroli.

2. Protokół powinien zawierać datę czynności kontrolnych, określenie obiektu kontrolowanego z dokładnym adresem, imiona i nazwiska zarządzającego obiektem, osób przeprowadzających kontrolę i przy niej obecnych, stan obiektu pod względem zagrożenia powarowego i zabezpieczenia przeciwpowarowego, stwierdzone uchybienia przeciwko przepisom przeciwpowarowym oraz podpisy osób przeprowadzających kontrolę i przy niej obecnych. Wzór protokołu stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez zarządzającego obiektem lub osobę przez niego upoważnioną należy zamieścić o tym odpowiednią wzmiankę w protokole.

4. Przeprowadzający kontrolę stanu bezpieczeństwa powarowego w państwowych i spółdzielczych jednostkach organizacyjnych jest obowiązany wpisać dane o kontroli do książki kontroli ustanowionej przepisami w sprawie ewidencji i przechowywania materiałów z przeprowadzonych kontroli.

§ 13. 1. Jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonej przez przeciwpowarowe zespoły kontrolne nie stwierdzono braków w zabezpieczeniu przeciwpowarowym lub gdy zostały stwierdzone jedynie drobne uchybienia, przeciwpowarowe zespoły kontrolne mogą zaniechać sporządzenia protokołów, o których mowa w § 12, pouczając jednak zarządzającego obiektem, w którym stwierdzono uchybienia, o konieczności ich usunięcia w terminie trzech dni, czyniąc o tym adnotację w wykazach obiektów przydzielonych im do kontroli.

2. W razie nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, w określonym terminie przeciwpowarowe zespoły kontrolne obowiązane są sporządzić protokół.

§ 14. 1. Na podstawie protokołów kontroli prezydium rad narodowych, które powołały przeciwpożarowe zespoły kontrolne, kierownicy jednostek, z których upoważnienia resortowa służba przeciwpożarowa dokonała kontroli, oraz komendy straży pożarnych wydają zarządzenia pokontrolne.

2. Resortowa służba przeciwpożarowa obowiązana jest przysyłać właściwym (powiatowym, miejskim i miast wyłączonych z województw) komendom straży pożarnych odpisy protokołów i wydanych zarządzeń pokontrolnych.

3. Komendy straży pożarnych obowiązane są przysyłać właściwym resortowym służbom przeciwpożarowym odpisy protokołów i zarządzeń pokontrolnych wydanych w wyniku kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego, przeprowadzonych w obiektach wymienionych w § 6.

§ 15. 1. Zarządzenia pokontrolne powinny zawierać zwięzły opis wyników kontroli z powołaniem się na ustalenia zawarte w protokole kontroli oraz wskazywać na konieczność usunięcia w określonym terminie braków w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, z zagrożeniem zastosowania środków przymusu administracyjnego. Ponadto zarządzenia pokontrolne powinny zobowiązywać zarządzających obiektami do zawiadamiania organów wydających zarządzenia pokontrolne o usunięciu stwierdzonych w czasie kontroli braków.

2. W razie stwierdzenia zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym obiektów będących w użytkowaniu jednostek gospodarki społecznej, zarządzenia pokontrolne kieruje się do zarządzającego obiektem i jego jednostki nadrzędnej.

3. Zarządzenia pokontrolne należy wydawać najpóźniej w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.

§ 16. W razie stwierdzenia rażących zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, stwarzających szczególne zagrożenie pożarowe, osoby przeprowadzające kontrolę polecają zarządzającemu obiektem lub osobie przez niego upoważnionej doraźne zabezpieczenie przeciwpożarowe obiektu, o czym zamieszczają wzmiankę w protokole, i przysyłają bezzwłocznie wniosek do organu lub jednostki delegującej o wydanie zarządzenia pokontrolnego podlegającego natychmiastowemu wykonaniu. Organ lub jednostka delegująca, która zarządziła przeprowadzenie kontroli, obowiązana jest w tym przypadku do wydania zarządzenia pokontrolnego bezzwłocznie, a najpóźniej w ciągu 7 dni.

§ 17. 1. W przypadkach wymienionych w § 16, jeżeli zachodzi konieczność zamknięcia obiektu lub zakazania użytkowania zakładu pracy lub jednego z jego działów albo urządzeń do czasu usunięcia przyczyn zagrożenia pożarowego, organ lub jednostka delegująca obowiązana jest przesłać bezzwłocznie odpowiedni wniosek wraz z protokołem kontroli do:

- 1) prezydium właściwej rady narodowej — jeżeli kontrolowany obiekt podlega temu prezydium,
- 2) właściwego ministra (kierownika centralnego urzędu) — jeżeli kontrolowany obiekt należy do jednostki organizacyjnej podległej temu ministrowi,

a zaniedbania zostały stwierdzone przez resortową służbę przeciwpożarową,

- 3) Ministra Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Komendy Głównej Straży Pożarnych — we wszystkich pozostałych przypadkach.

2. Odpisy wniosków, o których mowa w ust. 1, powinny być przesłane do jednostki nadrzędnej dla zarządzającego obiektem, a w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 — do Komendy Głównej Straży Pożarnych.

§ 18. 1. Organy kontrolne przeprowadzające kontrolę przeciwpożarową obowiązane są sprawdzać wykonanie zarządzeń pokontrolnych, z tym że wykonanie zarządzeń pokontrolnych, mających na celu usunięcie zaniedbań stwarzających szczególne zagrożenie pożarowe, należy sprawdzać natychmiast po upływie terminu wyznaczonego w zarządzeniu pokontrolnym.

2. W razie stwierdzenia niewykonania zarządzeń pokontrolnych organy, które wydały takie zarządzenia, stosują do zarządzających obiektami środki przymusu administracyjnego lub występują do właściwych organów o zastosowanie takich środków.

3. Jeżeli w toku kontroli zostaną ujawnione jaskrawe zaniedbania w zabezpieczeniu przeciwpożarowym lub lekceważący stosunek do przepisów przeciwpożarowych ze strony zarządzających obiektami lub osób odpowiedzialnych za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów — organy wydające zarządzenia pokontrolne, niezależnie od zastosowania środków mających na celu niezwłoczne usunięcie stanu zagrożenia pożarowego, obowiązane są występować do właściwych organów z wnioskami o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności przewidzianej ustawą.

§ 19. Kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzać należy:

- 1) w budynkach mieszkalnych oraz w punktach handlowych i usługowych w miastach w miarę potrzeby według zasad ustalonych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
- 2) w pozostałych obiektach co najmniej raz w roku.

§ 20. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego organizowanej przez zarządzających obiektami.

§ 21. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 listopada 1952 r. w sprawie przeprowadzania kontroli bezpieczeństwa przeciwpożarowego (Dz. U. Nr 60, poz. 413).
- 2) rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 listopada 1952 r. w sprawie przeprowadzania kontroli bezpieczeństwa przeciwpożarowego w instytucjach posiadających własną służbę ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 46, poz. 314),
- 3) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29 lutego 1952 r. w sprawie sposobu powoływania i trybu postępowania komisji przeciwpożarowych (Monitor Polski Nr A-22, poz. 285).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

Nr . . . . .

Załącznik nr 1.

Na podstawie § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1962 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. Nr 41, poz. 189) upoważnia się przeciwpożarowy zespół kontrolny w składzie:

.....

(podać miejscowość)

(podpis)

. . . . . dnia . . . . . 196. . . r.

Załącznik do upoważnienia
nr ..... z dnia .....

Lp.	Obiekt, nazwisko i imię zarządzającego obiektem	Data kontroli 196... r.	Nr protokołu	Uwagi	Podpis kontrolowanego

Załącznik nr 2.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1962 r w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. Nr 41, poz. 189) oraz upoważnienia . . . . .

(nazwa jednostki upoważniającej)

z dnia . . . . . nr . . . . . w okresie od dnia . . . . . do dnia . . . . .

została przeprowadzona kontrola w . . . . .
(wymienić nazwę jednostki lub obiektu kontrolowanego, instytucji,

której obiekt kontrolowany podlega, oraz imię i nazwisko zarządzającego obiektem)

przez .....
(imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe)

w obecności . . . . . (imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

W toku kontroli ustalono, co następuje:

Wobec stwierdzenia rażących zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym stanowiących szczególne zagrożenia pożarowe wydaje się następujące doraźne polecenia (§ 16 rozporządzenia):

.....
 Protokół niniejszy sporządzono w . . . . . jednobrzmiących egzemplarzach i podpisano po uprzednim przeczytaniu.

W związku z ustaleniami zawartymi w niniejszym protokole wniesiono zastrzeżenia — nie wniesiono zastrzeżeń*), a w szczególności . . . . .

..... dnia . . . . . 196. . . . . r.

Załączniki:

Podpis zarządzającego obiektem

Podpisy osób przeprowadzających
i uczestniczących w kontroli

*) Niepotrzebne skreślić.

11

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 lipca 1962 r.

w sprawie ubezpieczenia członków straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązkowi ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń od następstw nieszczęśliwych wypadków w czasie pełnienia służby pożarniczej, niezależnie od obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, podlegają:

- 1) członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa,
- 2) członkowie ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych zorganizowanych w miejscowościach i zakładach pracy,
- 3) słuchacze szkół, ośrodków i kursów pożarniczych nie objęci obowiązkiem ubezpieczenia z tytułu przynależności do Korpusu Technicznego Pożarnictwa lub straży pożarnej.

§ 2. 1. W stowarzyszeniach ochotniczej straży pożarnej obowiązkowi ubezpieczenia podlegają czynni członkowie straży w rozumieniu przepisów statutu tych straży.

2. W strażach pożarnych, przy których są zorganizowane oddziały młodzieżowe, harcerskie, przeciwpożarowe drużyny obrony przeciwlotniczej lub inne zespoły powoływane do zadań określonych statutami (regulaminami) organizacyjnymi tych straży, obowiązkowi ubezpieczenia podlegają również członkowie tych sekcji, drużyn i zespołów.

§ 3. Do zgłoszenia ubezpieczenia i zapłaty składki ubezpieczeniowej we właściwej terenowo placówce Państwowego Zakładu Ubezpieczeń są obowiązane:

- 1) Komenda Główna Straży Pożarnych i komendy szkół pożarniczych w odniesieniu do zatrudnio-

nych w nich członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa,

- 2) urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady w odniesieniu do zatrudnionych w nich członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa oraz członków straży pożarnych,

- 3) właściwe organy prezydentów:

a) wojewódzkich, powiatowych i miejskich rad narodowych w odniesieniu do członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnionych w wojewódzkich, powiatowych i miejskich komendach straży pożarnych oraz w zawodowych strażach pożarnych podległych prezydentom powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych.

b) powiatowych rad narodowych w odniesieniu do członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych w gromadach, osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów miejskich,

c) miejskich rad narodowych miast wyłączonych z województw i miast stanowiących powiaty miejskie w odniesieniu do członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych istniejących na terenie tych miast,

- 4) komendy szkół, ośrodków i kursów pożarniczych w odniesieniu do słuchaczy, o których mowa w § 1 pkt. 3.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

ZARZĄDZENIE Nr 28 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 marca 1962 r.

w sprawie zasad udzielania zwolnień od pracy członkom ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych zatrudnionych w zakładach pracy.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady pracy zatrudniające członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych zwanych dalej „pracownikami”, są obowiązane zwalniać członków tych straży od pracy na szkolenie pożarnicze i do wykonywania czynności kontroli przeciwpożarowej.

2. Za szkolenie pożarnicze uważa się kursy, ćwiczenia, zawody, odprawy i zjazdy organizowane w celu fachowego przygotowania straży pożarnych do akcji ratowniczych w czasie pożarów i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof, a za czynności kontroli przeciwpożarowej — czynności w zespołach powoływanych przez prezydium rad narodowych do kontrolowania budynków i obiektów pod względem bezpieczeństwa pożarowego.

§ 2. Łączny czas nieobecności w zakładzie pracy nie może przekraczać 11 dni roboczych w ciągu roku. Pracownicy powołani na kursy pożarnicze korzystają z dodatkowych jednorazowych zwolnień od pracy na czas trwania kursu, jednak nie dłużej niż 15 dni w okresie trzech lat.

§ 3. 1. Podstawą do zwolnienia pracownika na szkolenie lub w celu wykonywania czynności kontroli przeciwpożarowej jest pismo właściwego organu prezydium rady narodowej skierowane do zakładu pracy. W piśmie należy oznaczyć rodzaj czynności,

dzień stawienia się i okres, na jaki pracownik zostaje powołany.

2. Pracownik zwolniony od pracy zgodnie z ust. 1 po zakończeniu czynności, do których został skierowany, obowiązany jest przedstawić zakładowi pracy odpowiednie zaświadczenie o odbyciu szkolenia lub wykonaniu czynności.

§ 4. 1. Pracownicy zwolnieni przez zakład pracy do wykonywania czynności określonych w § 1 zachowują za czas nieobecności w pracy prawo do pełnego wynagrodzenia, które oblicza się według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

2. Czas nieobecności w pracy w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w § 1, nie może być zaliczony na poczet urlopów wypoczynkowych i okolicznościowych pracownika.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do pracowników będących członkami ochotniczej lub obowiązkowej straży pożarnej zorganizowanej w zakładzie również w tych przypadkach, gdy na polecenie resortowej służby przeciwpożarowej lub komendy straży pożarnej zostają skierowani przez kierownika zakładu do wykonywania czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej na terenie tego zakładu zamiast normalnej pracy zawodowej.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 kwietnia 1962 r.

w sprawie przyznania niektórych ulg w świadczeniach na fundusz gromadzki.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydium gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli, miast i dzielnic, na których terenie został wprowadzony obowiązek wpłat na fundusz gromadzki na niektóre cele miejscowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. Nr 17, poz. 73), mogą udzielać członkom czynnym ochotniczych straży pożarnych oraz osobom fizycznym dostarczającym stale środki transportowe do pożarów i ćwiczeń ulg w świadczeniach na fundusz gromadzki na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, mogą uzyskać ulgi we wpłatach na fundusz gromadzki najwyższej do wysokości równowartości pieniężnej tych świadczeń, obliczanej według zamienników stosowa-

nych do pracy wykwalifikowanej bądź według równowartości świadczenia podwojony, które ustala prezydium rady narodowej. Łączna suma ulg ze wszystkich tytułów nie może przekraczać 15% globalnej wysokości funduszu gromadzkiego.

2. Prace i świadczenia na rzecz ochrony przeciwpożarowej oblicza się w dniówkach, przyjmując za dniówkę 8 godzin pracy lub świadczenia podwojony.

§ 3. Ulgi w świadczeniach na fundusz gromadzki można przyznawać osobom, o których mowa w § 1, za prace uciążliwe lub mające charakter świadczeń rzeczowych na rzecz ochrony przeciwpożarowej, w szczególności za:

- 1) przeprowadzanie kontroli przeciwpożarowych,
- 2) udział w akcjach ratowniczych w czasie pożaru i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof,
- 3) udział w szkoleniu pożarniczym (kursy, zawody, ćwiczenia), jeżeli szkolenie wymaga od uczestników oderwania się od własnych zajęć,

4) dostarczanie środków przewozowych do pożarów i do ćwiczeń straży pożarnych.

§ 4. 1. Ulgi, o których mowa w § 1, mogą być udzielane:

- 1) członkom czynnym ochotniczych straży pożarnych nie zatrudnionym w zakładach pracy — za czynności wymienione w § 3 pkt 1—4.
- 2) innym osobom stale dostarczającym środki przewozowe do pożarów i ćwiczeń straży pożarnych.

2. Członkom czynnym ochotniczych straży pożarnych zatrudnionym w zakładach pracy mogą być przyznawane ulgi za czynności wymienione w § 3 pkt 1—3, jeżeli czynności te wykonują poza normalnymi godzinami pracy w zakładzie, a za dostarczenie środków przewozowych — jak innym osobom.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do członków ochotniczych straży pożarnych w zakładach pracy w przypadku, gdy czynności wymienione w § 3 wykonują na rzecz ochrony przeciwpożarowej poza obrębem macierzystego zakładu pracy.

§ 5. Dniówki prac i świadczeń na rzecz ochrony przeciwpożarowej oblicza się następująco:

- 1) przy pracach kontrolnych dniówki oblicza się według ilości przepracowanych godzin, z tym jednak, że na pełną dniówkę przypada skontrolowanie co najmniej 15 zagród wiejskich lub 15 budynków w miastach,
- 2) w akcji ratowniczej czas liczy się od chwili wyjazdu do pożaru do chwili powrotu do strażnicy oraz dodatkowo dolicza się 2 godziny na doprowa-

dzenie do porządku sprzętu pożarniczego; dla członków straży przybywających do pożaru oddzielnie (pojedynczo) czas udziału w akcji liczy się od chwili przybycia na miejsce akcji,

- 3) za udział w szkoleniu pożarniczym liczy się dniówkę za każdy dzień pobytu uczestnika na szkoleniu, poczynając od chwili wyjazdu na szkolenie do chwili powrotu do miejsca zamieszkania.
- 4) przy dostarczaniu środków przewozowych czas świadczenia liczy się od chwili dostarczenia tych środków w stanie zdatnym do użycia na miejsce wskazane do chwili zwolnienia ich przez kierownika akcji.

§ 6. 1. Zarządy ochotniczych straży pożarnych i przewodniczący zespołów kontrolnych są obowiązani przedstawiać prezydiom rad narodowych okresowe imienne wykazy wykonanych czynności i świadczeń na rzecz ochrony przeciwpożarowej w terminach ustalonych przez właściwe prezydia rad narodowych.

2. Wzór wykazu ustala załącznik do zarządzenia.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 stycznia 1956 r. w sprawie norm przeliczeniowych oraz trybu zaliczania na świadczenia w naturze czasu zużytego na szkolenie pożarnicze (Monitor Polski Nr 16, poz. 237).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1962 r.

WYKAZ OSÓB

które wykonały czynności i świadczenia na rzecz ochrony przeciwpożarowej w okresie
od . . . . . do . . . . .

L.p.	Nazwisko i imię	Adres	Czy jest członkiem straży pożarnej	Wykonał pracę w zakresie ochrony przeciwpożarowej								razem godzin
				kontrolne przeciwpożarowe		akcja ratownicza		szkolenie pożarnicze		dostawa środków przewozowych		
				data	ilość godzin	data	ilość godzin	data	ilość godzin	data	ilość godzin	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

ZARZĄDZENIE Nr 100/62

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 maja 1962 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia kierowców Korpusu Technicznego Pożarnictwa za pełnienie czynności nie wchodzących w zakres ich normalnych obowiązków.

Na podstawie § 13 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie poprawy organizacji pracy transportu samochodowego oraz zasad wynagrodzenia i czasu pracy pracowników samochodowych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwo-

wych i Społecznych i za zgodą Komitetu Pracy i Płac zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kierowcom mechanikom i kierowcom Korpusu Technicznego Pożarnictwa pełniącym służbę w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej i szkołach pożarniczych może być przyznane do-

datkowe wynagrodzenie w wysokości do 150 zł. miesięcznie za obsługę motopomp, autopomp, drabin mechanicznych, dźwigów, radiotelefonów, agregatów oświetleniowych, pianowych, śniegowych, proszkowych.

2. Kierowcom mechanikom i kierowcom wymienionym w ust. 1 może być przyznane dodatkowo wynagrodzenie w wysokości do 300 zł. za łączne wykonywanie czynności wymienionych w ust. 1 i za naprawę sprzętu pożarniczego w punktach naprawy tego sprzętu.

§ 2. Kierowcy mechanicy i kierowcy mogą otrzymać w miesiącu tylko jedno z wymienionych w § 1 wynagrodzeń niezależnie od dodatku za utrzymanie

w pełnej gotowości pojazdów i sprzętu motorowego straży pożarnych przewidzianego w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 marca 1959 r. w sprawie uposażenia członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. U. Nr 18 poz. 112).

§ 3. Dodatkowe wynagrodzenie określone w § 1 mogą przyznawać komendanci terenowych jednostek ochrony przeciwpożarowej i szkół pożarniczych w ramach zatwierdzonego funduszu płac.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 czerwca 1962 r.

Podsekretarz Stanu: *Zygryd Sznek*